Pregaria.cat

Entrada

Memòria de peix

Per MartaF el dj., 17/02/2022 - 09:00

Sabies que enguany es compleixen vint anys del desastre ecològic del *Prestige*, a Galícia? Sembla mentida, jo ho recordo com si fos ahir, quan per televisió ens ensenyaven una marea de voluntaris vestits de blanc netejant les platges en nom del proïsme. Actes tan heroics com aquest s'estan repetint avui, ara mateix. Però si hi pensem més a fons, com podem frenar l'emergència climàtica, si les empreses continuen contaminant els mars i els oceans amb total impunitat?

Fa tot just un mes, al Perú, un accident a la refineria de La Pamplilla –el principal subministrador del país– va provocar que 12.000 barrils de cru es bolquessin a l'oceà Pacífic. La contaminació d'aquest vessament massiu ha afectat vint-i-quatre platges i més d'11.600 hectàrees de litoral, els ecosistemes de les quals estan greument en perill. Entre les àrees afectades hi ha espais naturals protegits com ara el Parc Ecològic Nacional Antonio Raimondi, i milers de pescadors malden per netejar una costa que plora amb llàgrimes negres perquè en un mar de petroli no hi ha esperança. «És un ecocidi», en paraules del president peruà, Pedro Castillo: un crim contra el medi ambient. El que és més absurd, però, són les mentides poderoses que hi ha a darrere. Inicialment, els responsables de la refineria van minimitzar el *problema* –en una maniobra de manipulació execrable– informant que *només* s'havien vessat vint-i-sis litres de petroli arran de l'onatge anòmal provocat per l'erupció d'un volcà a Tonga. Mentrestant, en platges com ara Playa Cavero, a Ventanilla, l'olor química és tan forta que en algunes zones s'hi fa difícil de respirar i l'escenari més optimista no preveu acabar de retirar tot el vessament de cru fins a finals de març. Però, com es pot restituir tota la vida marina que s'ha extingit, ofegada en un mar de petroli i de mentides? I com s'esborra el dolor dels pescadors que no poden sortir a treballar cada dia, si el mar està contaminat, si gairebé han perdut la costa?

Els diners poden indemnitzar les persones però mai la natura, ferida de mort, mentre que nosaltres, en l'espectacle del món, no sabem alçar-nos contra la barbàrie i la injustícia de totes les mentides. Tanmateix, orfes de consciència i de memòria, ens estimem més mirar la Casa Comuna de lluny estant, tancats en la peixera de la nostra petita realitat, oblidant que «El poder que tenim és a favor de la veritat, no contra la veritat» (2Co 13,8).